

трактуванню сутності поняття «фінансові активи» та проблемам їх облікового відображення та оцінки, враховуючи необхідність розвитку вітчизняної економічної системи, ця проблематика потребує ґрунтовного вивчення. Наявна неоднозначність у підходах вчених-економістів до визначення поняття «фінансові активи» зумовлює необхідність уточнення понятійно-категорійного апарату бухгалтерського обліку щодо даної категорії.

Бухгалтерська оцінка фінансових активів за справедливою вартістю базується на ринковому підході, що в умовах активних ринків та відносно стабільного розвитку економіки забезпечує найбільш об'єктивне оцінювання для потреб бухгалтерського обліку та фінансової звітності.

Список використаних джерел

1. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 32 «Фінансові інструменти: подання» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.minfin.gov.ua/file/link/364264/file/ias-32.pdf>
2. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.minfin.gov.ua/file/link/364270/file/ias-39.pdf>
3. Міжнародний стандарт фінансової звітності 7 «Фінансові інструменти: розкриття інформації» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.minfin.gov.ua/file/link/364286/file/IFRS7.pdf>
4. Міжнародний стандарт фінансової звітності 9 «Фінансові інструменти» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.minfin.gov.ua/file/link/364277/file/IFRS_9_2011.pdf
5. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 13 «Фінансові інструменти» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z1050-01>

Смірнова Н.В.

канд.екон.наук, доц.

Комар Ю.С.

магістрант,

*Центральноукраїнський національний
технічний університет, м. Кропивницький*

ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПОДАТКОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ

Під системою інформаційного забезпечення податкового менеджменту розуміють процес безперервного, цілеспрямованого отримання інформації, необхідної для розробки планів податкових платежів та прийняття управлінських рішень на його етапах.[2] Розрізняють внутрішніх та зовнішніх користувачів цієї інформації. Зовнішніх користувачів цікавить інформація, яка

характеризує лише порядок, повноту сплати та методику розрахунку конкретних податкових платежів. Така інформація, як правило, відображається у необхідному обсязі у різних формах звітності підприємств. Інформація для внутрішніх користувачів є більш повною за своїм обсягом та поєднує як офіційну інформацію, так і ту, що є комерційною таємницею. Розширення обсягу інформації необхідне для більш об'єктивного уявлення про перспективи подальшого розвитку суб'єкта господарювання, його податковий потенціал.

Процедура визначення оптимального податкового режиму суб'єкта господарювання є достатньо складним і відповідальним етапом податкової політики, від результатів якого залежить структура і динаміка подальших фінансових потоків, пов'язаних зі здійсненням податкових виплат. Оптимізація податкового навантаження господарюючого суб'єкта вимагає врахуванню низки чинників, до яких відносяться: ступінь впливу ПДВ на взаємини підприємства з основними контрагентами, рівень рентабельності продажів, співвідношення витрат і доходів підприємства, частка фонду оплати праці в доходах, частка внесків в прибутках. Кожен із зазначених чинників може диференційовано впливати на підсумковий вектор, що формує оптимальний вибір режиму оподаткування підприємства.

У сучасних умовах основною метою діяльності суб'єктів господарювання є: максимізація прибутку, фінансова стійкість, розвиток бізнесу. Для досягнення цієї мети суб'єкти підприємницької діяльності проводять стратегічне і поточне планування діяльності, розробку податкової політики, оскільки рівень податкового навантаження має бути спланованим і контрольованим.

Порядок ведення обліку з метою оподаткування, має формалізуватися платником податків в регламенті з облікової політики. При цьому можливим є формування окремого регламенту або відповідного розділу у загальному наказі. При формуванні Наказу про облікову політику в частині розділу «Організації та методики обліку розрахунків за податками і платежами» необхідно дотримуватися як бухгалтерського так і податкового законодавства, та

фіксувати вибір підприємства за альтернативними варіантами, наданих законодавством.

Чітка регламентація процедури формування та використання податкової облікової політики дозволить знизити рівень податкового навантаження підприємства та запобігти податковим ризикам.

Список використаних джерел

1. Атаманенко І. Методи оптимізації оподаткування в системі податкового планування / І. Атаманенко // Збірник наукових праць Львівського інституту банківської справи Університету банківської справи НБУ [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.nbuv.gov.ua.
2. Алексеев І., Червінська О. Планування інформаційного забезпечення податкових потоків підприємства / І. Алексеев, О. Червінська // Формування ринкової економіки в Україні. – 2009. – № 19. – С. 3-6.

Смірнова І.В.

канд. екон. наук, доц.,

Полтавчук Н.В.

магістрант,

*Центральноукраїнський національний
технічний університет, м. Кропивницький*

ОБЛІКОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІННЯ ВИТРАТАМИ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

Від ефективної системи обліку витрат залежить вибір оптимальних варіантів та ефективність прийняття альтернативних варіантів управлінських рішень, що впливає на рівень показників, які характеризують діяльність суб'єкта господарювання та дозволяє вибирати оптимальну цінову і збутову політику, і відповідно, управляти фінансовими результатами.

Вітчизняне законодавство України трактує визначення «витрати» як зменшення економічних вигод у виді вибуття активів або збільшення зобов'язань, які призводять до зменшення власного капіталу [3].

На сільськогосподарських підприємствах для цілей фінансового обліку використовують класифікацію витрат, наведену в П(С)БО 16 «Витрати» [2], а для внутрішньогосподарського планування, обліку і калькулювання собівартості продукції застосовують класифікацію витрат, подану у галузевих Методичних рекомендаціях № 132 [1].